

Κυρία μὲ τὰς Καμελλὰς εἶνε βεβαίως ἐκ τῶν ὀλίγων μυθιστορημάτων, ὅσα θ' ἀναγινώσκονται εἰς τοὺς ἐλευσομένους καιροῦς. Ἀλλὰ καὶ οἱ *Τρεῖς Σωματοφύλακες* θ' ἀναγινώσκονται ἐπίσης. Ἡ Μαργαρίτα Γωτιέ, ὡς ἡ Μανὼν καὶ ὡς ἡ Κλαρίσσα θὰ ἐξεγείρη αἰείποτε τὴν συμπάθειαν καὶ τὸν οἶκτον πάσης ἀνεπτυγμένης διανοίας, ἀλλ' ὁ Ἄθως, ὁ ὁ Πόρθος καὶ ὁ Ἄραμις θὰ ἐγχαράσσονται αἰείποτε εἰς τὴν φαντασίαν τῶν νέων.

Τὸ ὄνομα τοῦ Δουμᾶ υἱοῦ θ' ἀναγραφῆ μεταξὺ τῶν ἀθανάτων τῆς Ἀκαδημίας τὸ τοῦ Δουμᾶ πατρὸς θὰ καταστῇ παροιμιώδες θὰ γείνη παράδοξις.

Μετὰ τινὰς αἰῶνας θὰ συγχοθῶσιν αἱ περιπέτεια τοῦ Ὁρλάνδου μὲ τὰς τοῦ Ἄρτανιάν, ὁ Μοντεχρίστα; θὰ ἐκληφθῇ ἀντὶ τοῦ Ἀλαδίνου, ὅλα δὲ τὰ πρόσωπα τῶν τοσούτων πλήρων παραδόξων περιπετειῶν μυθιστορημάτων θὰ συνταχθῶσι παραδόξως μετ' αὐτοῦ τοῦ Δουμᾶ, οὕτως ὥστε θ' ἀγνοῖται ἂν οἱ Σωματοφύλακες συνεπολέμησαν μετὰ τοῦ Γαριβάλδου, ἢ ἂν αὐτὸς ὁ Δουμᾶς προσεπάθησεν νὰ σώσῃ ἀπὸ τοῦ ἰερῶματος τὸν βασιλέα τῆς Ἀγγλίας Κάρολον τὸν Α'.

ΠΟΙΚΙΛΙΑ

Θαλασσοπόρος γραφίς. Ὁ κ. Franz Moelz διαμαρτυρούμενος ἱερεὺς εἰς Πούκιρσεν εἶχε τὴν ἐξὶν νὰ θέτῃ τὸ κονδύλιόν του εἰς τὸ μελανοδοχεῖον ἀλλ' ἀνεστραφμένον πρὸ τριῶν ἡμερῶν ἐξ ἀπροσεξίας σπρωχθείσης, τῆς χειρὸς του ἐπὶ τῆς ὀξυδαμμένης πένας, ἐκεντήθη, πλὴν ἐλαφρῶς τόσον ὥστε καὶ οὐδὲ προσοχῆς ἐκρίνε τοῦτο ἄξιον.

Τὴν ἐπιούσαν ὁ ἀτυχῆς ἱερεὺς ἔπεσε κλινήρης, ὁ δὲ ἱατρὸς ἐβεβαίωσεν διάλυσιν εἵματος. Ἐν τρισὶν ἡμέραις ἡ χεὶρ σο-

βαρῶς ἐπρίσθη, κατόπιν καὶ ὁ βραχίον μὲχρι τῆς ὠμοπλάτης, μετὰ ὀδύνην δὲ ὀκτὼ ἡμερῶν ὁ ἱερεὺς ἀπεβίωσεν.

Τὸ ὀλέθριον γεγονός τοῦτο δύναται νὰ χρησιμεύσῃ ὡς εἰδοποίησις διὰ τοὺς μὴ προσέχοντα; ὅπως ὡς πρὸς τὸν τρόπον τοῦ καταθέτειν τὸ κονδύλιόν των.

Χάρτινος οἶκος. Γάλλος βιομήχανος μὴ δυνηθεὶς νὰ ἀποπερατώσῃ καὶ ἀποστείλῃ εἰς τὴν Παρισιανὴν ἐκθεσιν περιεργόν τι ἔργον, ἀποστέλλει ἤδη αὐτὸ εἰς τὴν ἐκθεσιν τοῦ Σίδνεϋ-ἐν Αὐστραλίᾳ.

Τὸ ἔργον τοῦτο εἶναι ὁ οἶκος χάρτινος (paper house) συγκείμενος ἐξ ἐνόχ; καὶ μόνου ἰσογείου πατώματος. Ὁ σκελετός, οὕτως εἰπεῖν, τοῦ οἴκου κατασκευάσται ἐκ ξύλου συμπεπληρωμένου ἐκ ναστοχάρτου ἐν σχήματι λίθων τετραγώνων προφυλάττοντο; αὐτὸν ἀπὸ τῆς θερμότητος τοῦ μύχους καὶ τῶν ἀνέμων. Τὸ ἐσωτερικὸν τοῦ οἴκου ἐπικαλύπτεται ἐπίσης διὰ ναστοχάρτου χρωματισμένου καὶ καθηλωμένου ἐπὶ τῶν τοίχων. Τὴν δὲ στέγην τοῦ οἴκου καλύπτει στρώμα ἐκ χαρτοπλινθίων.

Ἐν τῷ ἐσωτερικῷ τοῦ οἴκου βλέπει τις θύρας ὄροφην, πολυελαίους τάπητας αὐλαίας παραπετάσματα πάντα χάρτινα, τὸ δὲ περιεργότερον ὅτι ὑπάρχει καὶ θερμάκτρα ἐκ χάρτου ἐν τῇ ὁποίᾳ δύναται τις νὰ ἀνάψῃ πῦρ. Τὰ ἐπιπλα, ὡς τράπεζαι, καθίσματα ἀνάκλιτρα κτλ. ἐπίσης ἐκ χάρτου. Οἱ προσκληθησόμενοι νὰ γευματίσωσιν ἐν τῷ οἴκῳ τούτῳ θέλουσι κάμει χρῆσιν μάκτρων, τρυβλίων, ποτηρίων, μαχαίριων καὶ περουνίων ἐκ χάρτου. Ἐν τῷ δωματίῳ τοῦ ὕπνου ὑπάρχουσι σινδόνες, ὑποκάμισα, μασοροῦστανα, σκούφοι νυκτικοὶ καὶ ἄλλα τοιαῦτα κατασκευασμένα πάντα ἐκ χάρτου.

Τὸ πολυτιμότερον τῶν κειμηλίων,

ὅσα ἤρπασαν οἱ τὸν δυστυχῆ Ναπολέοντα συλλήσαντες, ζουλοῦ, εἶναι τὸ ἰστορικὸν αὐτοῦ ὠρολόγιον, κτῆμα τοῦ Βοναπάρτου. Τὸ μέτριον τοῦτο καὶ εὐτελὲς ὠρολόγιον εἶχεν ἀγοράσῃ ἐν Μασσαλίᾳ ὁ Βοναπάρτης, ἀξιωματικὸς ἐν τοῦ πυροβολικοῦ καὶ παλαιωθὲν ὅμως τὸ ἐφόρει ὡς ὕπατος καὶ κατόπιν αὐτοκράτωρ. Μιᾶ τῶν ἡμερῶν παρατήρησεν ὁ στρατάρχης Βερδιέ πρὸς τὴν Α. Μ. ὅτι τὸ ὠρολόγιον δὲν ἐκινεῖτο ἀπὸ τεσσάρων ὥρῶν κτὶ θέλετε; εἶπε μειδιῶν ὁ Βοναπάρτης, καὶ ἡμεῖς ποτε θὰ μείνωμεν ἀκίνητοι». Τὸ αὐτὸ ὠρολόγιον ἔφερε ὁ κατόπιν Ναπολέων Γ' ἐν ταῖς ριψοκινδύνοις ἐπιδρομαῖς του εἰς Στρασβούργον καὶ Βουλὼν, καθ' ὅλον τὸν χρόνον τῆς βασιλείας του καὶ μέχρι τῆς τελευτῆς του ἐν Σισελχούρστ. Τῷ 1870, ἐκλιπὼν τοὺς Παρισίους ἵνα πορευθῆ πρὸς τὸν στρατὸν, παρατήρησε καθ' ὁδὸν, ὅτι δὲν ἐκινεῖτο ὡν δὲ δεισιδαίμων, ἐξέλαβε τοῦτο οἰωνὸν ἀπαίσιον. Μετὰ τὴν τελευτὴν του ἡ Κίβγενεία τὸ ἔδωκε πρὸς τὸν αὐτοκρατορικὸν πρίγκηπα, ὅστις τὸ ἔτιμα ὡς λείψανον ἱερὸν καὶ ἀλεξήτηριον παντὸς κακοῦ.

ΒΙΒΛΙΑ ΝΕΟΦΑΝΗ

Ἐλαμινώνδας Δεληγεώργης ὑπὸ Σ. Παγανέλη, ἀναδημοσίευσις ἐκ τοῦ «Νεολόγου» τῆς Κωνσταντινουπόλεως.

Ἡ παρούσα μελέτη εἶναι σκιαγραφία τοῦ βίου τοῦ ἀποστάτου ἐντίμου πολίτου τῆς Ἑλλάδος, γεγραμμένη μετὰ τῆς γλαφυρότητος ἐκείνης ἧς τρανὰ μέχρι τοῦδε παρέσχε δείγματα ὁ κ. Σ. Παγανέλης καὶ μετ' ἐκχειλίζοντος αἰσθήματος ὑπὲρ τῶν φιλελευθέρων θεσμῶν, ἐν ταῖς ὁποῖσις δικαίως ἀνευρίσκει τὸν κυριώτατον χαρακτηρισμὸν τοῦ Ἐπαμ. Δεληγεώργη.

ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΙ ΕΓΓΡΑΦΟΝΤΑΙ

Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ ἐν τῷ γραφεῖῳ τοῦ «Παρθενῶνος» ἐπὶ τῆς διασταυρώσεως τῶν ὁδῶν Πειραιῶς καὶ Γερανίου ἀριθ. 30.

Ἐν ΣΥΡῶι παρὰ τῷ κυρίῳ Δ. Ἀθηναίῳ,

Ἐν ΠΑΤΡΑΙΣ παρὰ τῷ κυρίῳ Σπ. Πρινάρῃ.

Ἐν ΝΑΥΠΑΙῶι παρὰ τῷ κυρίῳ Παύλῳ Ἰατρῷ.

Ἐν ΧΑΛΚΙΔΙ παρὰ τῷ κυρίῳ Γ. Ν. Φιλαρίτῃ.

Ἐν ΘΗΒΑΙΣ παρὰ τῷ γραφεῖῳ τῆς «Σφίγγος»

Ἐν ΙΘΑΚΗι παρὰ τῷ κυρίῳ Κ. Ν. Πουλάτῳ.

Ἐν ΚΕΡΚΥΡΑι παρὰ τῷ κ. Π. Ἀποστολοπούλῳ.

Ἐν ΖΑΚΥΝΘῶι παρὰ τῷ κ. Γ. Κ. Σφήκα

Ἐν ΚΩΝ/ΠΟΛΕΙ παρὰ τῷ κ. Δ. Ἠλιάδῃ.

Ἐν ΒΡΑΪΛΑι παρὰ τῷ κ. Κλεάνθει Παπάζογλῃ.